

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 127. Antonii Marinari Carmelitæ sententia de concupiscentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Christum nominat peccatum, & Eucharistiam dicit esse panem. Sæcul. XVI
A.C. 1546.

§. CXXVII.

Antonii Marinari Carmelitæ sententia de concupiscentia.

Equidem Antonius Marinarius Carmelita circa hoc argumentum suam edixit sententiam, quæ tamen Patribus adeo non probabatur, ut etiam a Protestantium doctrina haud multum abluens crederetur. Hic igitur cum ceteris affirmabat, quod peccatum Baptismo eluatur, censebat tamen, quod concupiscentia in iis, qui nondum sacro fonte tincti sunt, esset peccatum. Post hæc ita prosequabatur: *D. Augustinus jam senex de hoc argumento ad Bonifacium scribens clare enuntiavit, concupiscentiam non esse peccatum, sed ejus causam & effectum, nec minus idem verbis non minus apertis contra Julianum scripsit, eam & esse peccatum & causam effectumque peccati, neque tamen in retractationum libris contrariarum istarum propositionum vel meminit, quod argumento esse debeat, Patrem illum arbitratum, quod ad fidem quæstio hæc non pertineat, atque in utramque partem de ea probabiliter posset disputari, & controversia prope verbalis sit.* Postea addidit: *Aliud est quæerere, an res aliqua ex se sit peccatum,*

Sæcul. XVI A.C. 1546. *an vero ratione personæ, quæ excusari mere-*
tur, exempli causa, si quis venatum profi-
ciscens, idque vitæ sustentandæ gratia feram
perimere cogitat, & per ignorantiam insupe-
rabilem interimit hominem, Jurisconsulti
dicunt, actionem eam esse delictum & homi-
cidium, sed venatorem esse excusabilem, ut
in eo peccatum censei non debeat, propter
adjunctam ignorantie circumstantiam. Ad
eundem modum Concupiscentia, quæ eadem
est & ante & post Baptismum, ex se quidem
est peccatum, attestante D. Paulo, eam e-
tiam in renatis pugnare cum lege Dei,
cui quicquid repugnat, peccatum esse necessi-
est: baptizatus nihilominus excusatur, qui
Christum induit, eoquod vestitur: articulus
igitur uno sensu verus est, altero falsus.
Neque fas est damnare propositionem, quæ
possit in bonum sensum accipi, nisi distin-
ctione prius facta.

§. CXXVIII.

Quæstio de statu Parvulorum sine Ba-
ptismo decedentium.

Verum huic Theologo Patres in re-
sponsis dederunt, quod D. Augusti-
nus statuerit duo genera concupiscentiæ, unam
ante Baptismum, quæ est repugnantia vo-
luntatis Legi divinæ, ideoque peccatum, &
in Baptismo obliteratur: alteram, quæ est
repugnantia sensus rationi, & manet post
Ba-